

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

1. veebruar 2017*

Eelotsusetaotlus — Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord — Direktiivid 83/189/EMÜ ja 98/34/EÜ — Tehniliste eeskirjade eelnõu — Euroopa Komisjonile teatamine — Liikmesriikide kohustused — Rikkumine — Tagajärjed

Kohtuasjas C-144/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Setúbali piirkondlik kohus, Portugal) 2. veebruari 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 14. märtsil 2016, menetluses

Município de Palmela

versus

Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president E. Regan, kohtunikud A. Arabadjiev ja S. Rodin (ettekandja),

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Portugali valitsus, esindajad: L. Inez Fernandes ja M. Figueiredo,

— Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek, J. Vlácil ja T. Müller,

— Madalmaade valitsus, esindajad: M. Bulterman ja C. Schillemans,

— Euroopa Komisjon, esindajad: G. Braga da Cruz ja D. Kukovec,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada asi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* * Kohtumenetluse keel: portugali.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiivi 83/189/EMÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (EÜT 1983, L 109, lk 8), mida on muudetud aktiga Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu asutamislepingutesse tehtavate muudatuste kohta (ELT 1994, C 241, lk 21, ja ELT 1995, L 1, lk 1) (edaspidi „direktiiv 83/189“), artikli 8 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (EÜT 1998, L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337; edaspidi „direktiiv 98/34“), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ (EÜT 1998, L 217, lk 18; ELT eriväljaanne 13/21, lk 8), artikli 8 lõiget 1.
- 2 Taotlus on esitatud Município de Palmela (Palmela omavalitsus, Portugal) ja Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações (toiduohutuse- ja majandustegevuse ohutuse amet (ASAE), Portugal) vahelises kohtuvaidluses rahatrahvi üle, mis määrati Palmela omavalitsusele ohutusnõudeid reguleerivate eeskirjade rikkumiste eest seoses mängu- ja puhkealade asukoha valiku, ehitamise, kavandamise ja funktsionaalse korraldamisega ning nende varustuse ja mõjualadega.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Direktiiv 83/189

- 3 Direktiivi 83/189 artikkel 1 oli sõnastatud järgmiselt:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *toode* – iga tööstuslikult valmistatud toode ja põllumajandustoode, ka kalatoode;
2. *tehniline spetsifikatsioon* – dokumendis sisalduv spetsifikatsioon, millega nähakse ette toote nõutavad omadused, nagu kvaliteet, kasutusotstarve, ohutus või mõõtmed, sealhulgas nõuded toote müüginimetuse, terminite, tunnuste, kontrollimise ja kontrollimeetodite, pakendamise, märgistamise või etikettimise ning vastavushindamismenetluse kohta.

[...]

3. *muud nõuded* – nõuded, mis ei ole tehniline spetsifikatsioon ja mis esitatakse tootele eelkõige tarbijate või keskkonna kaitsmise eesmärgil ning mis mõjutavad tema elutsüklit pärast turuleviimist, nagu kasutamise, ringlussevõtu, taaskasutamise või kõrvaldamise tingimused, kui need võivad oluliselt mõjutada toote koostist, olemust või turustamist;

[...]

9. *tehnilised eeskirjad* – tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel või kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise või kasutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 10.

[...]

10 *tehniliste eeskirjade eelnõu* – tehnilise spetsifikatsiooni või muu nõude tekst, sealhulgas haldusnormid, mis on koostatud eesmärgiga need tehniliste eeskirjadena jõustada või lõpuks jõustada lasta, ja mis on ettevalmistusetapis, kus saab veel teha olulisi muudatusi.

[...]“ [Siin ja edaspidi on osundatud direktiivi tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.]

4 Selle direktiivi artikli 8 lõige 1 nägi ette:

„Piiramata artikli 10 kohaldamist, edastavad liikmesriigid komisjonile viivitamata kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest vastava standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.

Vajaduse korral edastavad liikmesriigid samal ajal oluliselt ja otseselt asjaga seotud põhiliste õigusnormide tekstid, kui see on vajalik tehniliste eeskirjade eelnõu mõju hindamiseks ja kui seda ei ole varem edastatud.

Liikmesriigid edastavad eelnõu eespool nimetatud tingimustel uuesti, kui nad teevad sellesse muudatusi, mis oluliselt muudavad eelnõu reguleerimisala, lühendavad algselt planeeritud rakendamise ajakava, lisavad spetsifikatsioone või nõudeid või teevad viimati nimetatuid rangemaks.

[...]“

Direktiiv 98/34

5 Direktiivi 98/34, millega tunnistati kehtetuks direktiiv 83/189, artiklis 1 oli sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *toode* – iga tööstuslikult valmistatud toode ja põllumajandustoode, ka kalatoode;
2. *teenus* – infoühiskonna iga teenus ehk kõik vahemaa tagant elektroonilisel teel ja teenusesaaja isikliku taotluse alusel ning tavaliselt tasu eest osutatavad teenused;

[...]

3. *tehniline spetsifikatsioon* – dokumendis sisalduv spetsifikatsioon, millega nähakse ette toote nõutavad omadused, nagu kvaliteet, kasutusotstarve, ohutus või mõõtmed, sealhulgas nõuded toote müüginimetuse, terminite, tunnuste, kontrollimise ja kontrollimeetodite, pakendamise, märgistamise või etikettimise ning vastavushindamismenetluse kohta;

[...]

4. *muud nõuded* – nõuded, mis ei ole tehniline spetsifikatsioon ja mis esitatakse tootele eelkõige tarbijate või keskkonna kaitsmise eesmärgil ning mis mõjutavad tema elutsüklit pärast turuleviimist, nagu kasutamise, ringlussevõtu, taaskasutamise või kõrvaldamise tingimused, kui need võivad oluliselt mõjutada toote koostist, olemust või turustamist;

5. *teenuseid puudutav eeskiri* – üldist laadi nõuded, mis puudutavad teenuste pakkumisele juurdepääsu ja nende pakkumist punkti 2 tähenduses, eelkõige aga teenusepakkujat, teenuseid ja teenuste tarbijat puudutavad sätted, välja arvatud sätted, mis ei puuduta otseselt nimetatud punktis määratletud teenuseid;

[...]

11. *tehnilised eeskirjad* – tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel, teenuste pakkumisel, teenusepakkuja asutamisel või teenuste kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 10.

[...]“

6 Direktiivi artikli 8 lõige 1 oli sõnastatud järgmiselt:

„Piiramata artikli 10 kohaldamist, edastavad liikmesriigid viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest vastava standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.

Vajaduse korral edastavad liikmesriigid samal ajal oluliselt ja otseselt asjaga seotud põhiliste õigusnormide tekstid, kui see on vajalik tehniliste eeskirjade eelnõu mõju hindamiseks ja kui seda ei ole varem edastatud.

Liikmesriigid edastavad eelnõu eespool nimetatud tingimustel uuesti, kui nad teevad sellesse muudatusi, mis oluliselt muudavad eelnõu reguleerimisala, lühendavad algselt planeeritud rakendamise ajakava, lisavad spetsifikatsioone või nõudeid või teevad viimati nimetatuid rangemaks.

[...]“

Portugali õigus

7 27. detsembri 1997. aasta dekreetseaduse nr 379/97 (Decreto-Lei nr 379/97) lisas oleva määruse ohutusnõuete kehtestamise kohta, mida tuleb järgida seoses mängu- ja puhkealade asukoha valiku, ehitamise, kavandamise ja funktsionaalse korraldamisega ning nende varustuse ja mõjualadega (Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto; edaspidi „EJR määrus“) artikkel 13 „Oluline teave“ sätestas:

„Mängu- ja puhkealadel peab nähtavalt ja loetavalt olema mitmes kohas esitatud järgmine teave:

- a) mängu- ja puhkeala eest vastutava üksuse ja kontrolliva üksuse nimi ja telefoninumber;
- b) lähima telefoni asukoht;
- c) lähima kiirabiteenuse või muu hädaabiteenuse aadress ja telefoninumber;
- d) riiklik hädaabiteenuse number.“

8 EJR määruse artikli 16 „Vastavus ohutusnõuetele“ lõiked 1 ja 2 sätestasid:

„1. Ohutusnõuetele vastavust kontrollib tootja või tema volitatud esindaja või Euroopa Liidus asutatud importija, esitades seadmetel ja nende pakendil nähtavalt, loetavalt ja kustutatamatult märke „Vastab ohutusnõuetele“.

2. Mängu- ja puhkealade jaoks mõeldud varustuse tootja või tema volitatud esindaja või Euroopa Liidus asutatud importija peab samuti esitama nähtavalt, loetavalt ja kustutatamatult:

a) varustusel ja selle pakendil:

- i) oma nime, ärinime või kaubamärgi, viite mudelile ja tootmisaastale;
- ii) kasutajate vanusegrupi, kellele see varustus on mõeldud;
- iii) üheaegselt kasutajate maksimaalse arvu;

b) varustusel teabe, mis on vajalik selle kasutamise seotud riskide vältimiseks.

[...]“

9 19. mai 2009. aasta dekreetseadus nr 119/2009 (Decreto-Lei nr 119/2009) muutis EJR määrust, muu hulgas selle artikleid 13 ja 16.

10 EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikkel 13 on sõnastatud järgmiselt:

„Mängu- ja puhkealadel peab nähtavalt ja loetavalt olema mitmes kohas esitatud järgmine teave:

- a) mängu- ja puhkeala eest vastutava üksuse ja kontrolliva üksuse nimi ja telefoninumber;
- b) mängu- ja puhkeala maksimaalne mahutavus;
- c) lähima telefoni asukoht;
- d) lähima kiirabiteenuse või muu hädaabiteenuse aadress ja telefoninumber;
- e) riiklik hädaabiteenuse number.“

11 Dekreetseadusega nr 119/2009 muudetud EJR määruse artikli 16 lõige 2 on sõnastatud järgmiselt:

„Mängu- ja puhkealade jaoks mõeldud varustuse tootja või tema volitatud esindaja või Euroopa Liidus asutatud importija peab samuti esitama nähtavalt, loetavalt ja kustutatamatult:

a) varustusel ja selle pakendil:

- i) oma nime, ärinime või kaubamärgi, viite mudelile ja tootmisaastale;
- ii) kasutajate vanusegrupi, kellele see varustus on mõeldud;
- iii) kohaldatava tehnilise standardi numbri ja kuupäeva;
- iv) üheaegselt kasutajate suurima arvu;
- v) laste vähima ja suurima pikkuse;

b) varustusel teabe, mis on vajalik selle kasutamise seotud riskide vältimiseks.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

12 ASAE koostas 25. novembril 2010 protokoll, millest ilmneb, et Palmela omavalitsus on toime pannud EJR määruses (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) ette nähtud ja karistatavaid rikkumisi.

- 13 2. märtsil 2011. aastal esitatud vastulauses väitis Palmela omavalitsus eelkõige, et etteheidetavaid rikkumisi ei saa talle süüks panna väidetavalt rikutud eeskirjade ebaselguse tõttu. Teise võimalusena rõhutas kohalik omavalitsus, et nende rikkumiste vähest raskust arvesse võttes oluks lihtne hoiatus nende rikkumiste eest piisav karistus.
- 14 23. oktoobril 2013 sai Palmela omavalitsus teate ASAE otsuse kohta, millega talle määrati ühekordne rahatrahv 15 500 eurot, mida oli suurendatud 100 euro võrra menetluskulude katteks. 14. novembril 2013 esitas Palmela omavalitsus selle otsuse peale kaebuse.
- 15 3. aprilli 2014. aasta otsusega tunnistas Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Setúbali piirkondlik kohus, Portugal) EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 13 punkti b ja artikli 16 lõiked 1 ja 2 kohaldamatuks ja selle tulemusena tühistas vaidlustatud otsuse põhjenduste puudulikkuse ja põhjenduste ning resolutiivosa vastuolu tõttu. 30. jaanuaril 2016 sai Palmela omavalitsus teate uue otsuse kohta, millega talle määrati ühekordne trahv 10 000 eurot, mida oli suurendatud 100 euro võrra menetluskulude katteks.
- 16 Palmela omavalitsus esitas uue otsuse peale uue kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, milles palus esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse direktiiviga 98/34 kehtestatud tehnilistest eeskirjadest teatamise kohustuse täitmata jätmise tagajärgede küsimuses.
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et liikmesriikidele on selle direktiiviga pandud kohustus teatada nii tehnilistest eeskirjadest ja nende hilisematest muudatustest kui ka põhiliste õigusaktide tekstidest, millega need on kõige otsesemalt seotud. Lähtudes eeldusest, mis toetub siseriiklikule kohtupraktikale, et EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 13 punkt b ja artikli 16 lõiked 1 ja 2 kujutavad endast tehnilisi eeskirju, küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtult nendest eeskirjadest komisjonile teatamata jätmise tagajärgede kohta.
- 18 Peale selle tõstatab eelotsusetaotluse esitanud kohus küsimuse, kas selle kohustuse täitmata jätmise tagajärg on ainult nende eeskirjade või kogu teksti, millesse need kuuluvad, kohaldamatus.
- 19 Neil asjaoludel otsustas Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Setúbali piirkondlik kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas liikmesriigi kohus peab jätma kohaldamata liikmesriigi õigusakti, millega kehtestatakse tehnilised standardid ja millest direktiivi 98/34 sätteid rikkudes ei teatatud Euroopa Komisjonile, või piirama kohaldamata jätmise otsuse liikmesriigi õigusaktiga lisatud uute tehniliste eeskirjadega? Või:
2. Kas tuleb tunnistada täielikult kohaldamatuks liikmesriigi õigusakt, millega kehtestatakse tehnilised standardid ja millest direktiivi 98/34/EÜ sätteid rikkudes ei teatatud Euroopa Komisjonile, või piirata kohaldamata jätmise otsus liikmesriigi õigusaktiga lisatud uute tehniliste eeskirjadega?
3. Kas kohaldamatud on kõik tehnilised standardid, mis on esitatud EJR määruses, või üksnes need tehnilised standardid, mida dekreetseadusega nr 119/2009 muudeti või lisati?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

- 20 Kõigepealt tuleb meelde tuletada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on ELTL artiklis 267 sätestatud siseriiklike kohtute ja Euroopa Kohtu vahelises koostöömenetluses Euroopa Kohtu ülesanne anda siseriiklikule kohtule tarvilik vastus, mis võimaldaks viimasel poolelioleva kohtuasja lahendada. Seda arvestades tuleb Euroopa Kohtul temale esitatud küsimused vajaduse korral ümber sõnastada (kohtuotsus, 28.4.2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, punkt 30 ja seal

viidatud kohtupraktika). Peale selle võib Euroopa Kohus arvesse võtta neid liidu õigusnorme, millele liikmesriigi kohus oma küsimuses ei ole viidanud (kohtumäärus, 14.7.2016, BASF, C-456/15, ei avaldata, EU:C:2016:567, punkt 15 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 21 Käesoleval juhul soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas juhul, kui siseriiklikud sätted nagu EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 13 punkt b ja artikli 16 lõiked 1 ja 2 kujutavad endast tehnilisi eeskirju direktiivide 83/189 ja 98/34 tähenduses, tuleb direktiivi 83/189 artikli 8 lõiget 1 ja direktiivi 98/34 artikli 8 lõiget 1 tõlgendada nii, et teatamata jätmise tagajärjena on kohaldamatud üksnes need tehnilised eeskirjad, millest ei ole teatatud, või kogu õigusakt, mille osaks need on.
- 22 Eelotsusetaotlusest nähtub, et dekreetseadus nr 119/2009 muutis EJR määruse artikli 13 punkti b ning artikli 16 lõiget 2, jättes täielikult muutmata määruse artikli 16 lõike 1. Eelotsusetaotluse esitanud kohus lähtub eeldusest, et need siseriiklikud eeskirjad kujutavad endast tehnilisi eeskirju.
- 23 EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 16 lõigete 1 ja 2 kohta tuleb nentida nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus, et need kujutavad endast tõepoolest tehnilist eeskirja direktiivide 83/189 ja 98/34 tähenduses, kuna need sätted näevad ette tootele tarbijakaitse eesmärgil esitatavad nõuded, mis on suunatud kogu turuleviimise järgsele elutsüklile ja mõjutavad olulisel määral sellise toote koostist ja turustamist. Seepärast kuuluvad sellised sätted muude nõuete kategooriasse direktiivi 83/189 artikli 1 punkti 3 ja direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 4 tähenduses.
- 24 On kohane analüüsida, kas samale järeldusele saab jõuda seoses EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 13 punktiga b olukorras, kus see dekreetseadus võeti vastu kuupäeval, kui direktiiv 98/34 oli juba jõustunud.
- 25 Siinjuures on oluline meenutada, et mõiste „tehnilised eeskirjad“ hõlmab nelja liiki meetmeid, mis on esiteks „tehniline spetsifikatsioon“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 3 tähenduses, teiseks „muud nõuded“, mis on määratletud sama direktiivi artikli 1 punktis 4, kolmandaks „teenuseid puudutav eeskiri“ nimetatud direktiivi artikli 1 punkti 5 tähenduses ja neljandaks „liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise“ sama direktiivi artikli 1 punkti 11 tähenduses (kohtuotsus, 4.2.2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 70).
- 26 Sellega seoses tuleb esiteks täpsustada, et mõiste „tehniline spetsifikatsioon“ eeldab, et siseriiklik meede viitab tingimata tootele või selle pakendile kui sellisele ning seega määratleb ühe toote nõutava omaduse. Kui siseriiklik meede näeb seevastu ette ettevõtjate asutamise tingimused, näiteks sätted, mille kohaselt on kutsetegevuse teostamiseks vajalik eelnev luba, ei ole nende tingimuste puhul tegemist tehniliste spetsifikatsioonidega (vt kohtuotsus, 13.10.2016, M. ja S., C-303/15, EU:C:2016:771, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Teiseks peab siseriiklik meede selleks, et seda saaks pidada direktiivi 98/34 artikli 1 punktis 4 sätestatud „muuks nõudeks“, kujutama endast „tingimust“, mis võib oluliselt mõjutada asjaomase toote koostist, olemust või turustamist. Siiski tuleb kontrollida, kas sellist meedet saab lugeda asjaomase toote kasutamist puudutavaks „tingimuseks“, või on hoopis tegemist siseriikliku meetmega, mis kuulub selle direktiivi artikli 1 punktis 11 nimetatud tehniliste eeskirjade kategooriasse. Siseriikliku meetme kuulumine ühte või teise nimetatud kahest tehniliste eeskirjade kategooriast sõltub selle meetmega sätestatud keelu sisust (vt selle kohta kohtuotsus, 13.10.2016, M. ja S., C-303/15, EU:C:2016:771, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 28 Kolmandaks on direktiivi 98/34 artikli 1 punktis 5 sätestatud mõistega „teenuseid puudutav eeskiri“ kaetud ainult eeskirjad, mis puudutavad infoühiskonna teenuseid, teisisõnu kõiki vahemaa tagant elektroonilisel teel ja teenusesaaja isikliku taotluse alusel osutatavaid teenuseid (vt selle kohta kohtuotsus, 13.10.2016, M. ja S., C-303/15, EU:C:2016:771, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 29 Käesoleval juhul oli EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 13 punkt b teinud kohustuslikuks esitada mängu- ja puhkealadel mitmes kohas teave selle ala maksimaalse mahutavuse kohta.
- 30 Kõigepealt tuleb nentida, et selline säte ei kuulu tehniliste spetsifikatsioonide kategooriasse direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 3 tähenduses, kuna on selge, et sätted, mis kirjutavad ette ohutuse ja kaitse üldised nõuded ja eesmärgid, ilma tingimata viitamata kõnealusele tootele või selle pakendile kui sellisele ja jättes seega kindlaks määramata selle toote konkreetsed tunnused, ei kujuta endast tehnilisi spetsifikatsioone (vt selle kohta kohtuotsus, 9.6.2011, Intercommunale Interrosane ja Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, EU:C:2011:382, punktid 17 ja 18).
- 31 Ka ei kuulu kõnealune säte „teenuseid puudutava eeskirja“ kategooriasse direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 5 tähenduses, kuna see ei puuduta „infoühiskonna teenuseid“ direktiivi artikli 1 punkti 2 tähenduses.
- 32 Selleks et teha kindlaks, kas niisugune liikmesriigi säte nagu EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 13 punkt b kuulub direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 4 või artikli 1 punkti 11 kohaldamisalasse, tuleb viimaks kontrollida, kas see säte kui asjaomase toote kasutamise „tingimus“ võib oluliselt mõjutada selle toote, käesoleval juhul mängu- ja puhkealade varustuse koostist, olemust või turustamist, või kuulub see nimetatud direktiivi artikli 1 punktis 11 loetletud keeldude kategooriasse.
- 33 Esiteks on selge, et selline säte nagu põhikohtuasjas käsitletav ei kujuta sellega kehtestatud ettekirjutuste üldist laadi arvesse võttes endast „muud nõuet“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 4 tähenduses (vt selle kohta kohtuotsus, 9.6.2011, Intercommunale Interrosane ja Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, EU:C:2011:382, punkt 21). Teiseks ei sisalda see säte keeldusid, mis võiks ta liigitada sama direktiivi artikli 1 punktis 11 toodud keeldude kategooriasse.
- 34 Järelikult tuleb sedastada, et selline säte nagu EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 13 punkt b ei ole tehniline eeskiri direktiivi 98/34 tähenduses.
- 35 Mis puutub komisjonile teatamata jäetud tehniliste eeskirjade kohaldamatusesse kui tagajärge, siis tuleb kõigepealt meelde tuletada, et direktiivi 83/189 artikli 8 lõige 1 nägi liikmesriikidele ette kohustuse edastada komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud ja et see nõue on lülitatud direktiivi 98/34 artikli 8 lõikesse 1.
- 36 Peale selle on sellise teatamiskohustuse järgimata jätmise tagajärg teatamata eeskirjade kohaldamatus (vt selle kohta seoses direktiiviga 83/189, kohtuotsus, 30.4.1996, CIA Security International, C-194/94, EU:C:1996:172, punkt 54, ja direktiivi 98/34 kohta kohtuotsus 4.2.2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Mis puutub sellise sanktsiooni ulatusse, siis kuigi direktiivi 83/189 artikli 8 lõige 1 ja direktiivi 98/34 artikli 8 lõige 1 nõuavad kogu tehnilisi eeskirju sisaldava eelnõu komisjonile edastamist, ei puuduta selle kohustuse rikkumisest tingitud kohaldamatus mitte kõiki niisuguse seaduse sätteid, vaid ainult selles sisalduvaid tehnilisi eeskirju (vt selle kohta kohtuotsus, 4.2.2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 68).
- 38 Neil asjaoludel tuleb esitatud küsimustele vastata, et direktiivi 83/189 artikli 8 lõiget 1 ja direktiivi 98/34 artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellistest tehnilistest eeskirjadest nagu EJR määruse (muudetud dekreetseadusega nr 119/2009) artikli 16 lõigetest 1 ja 2 teatamata jätmise tagajärg on nimetatud tehniliste eeskirjade, mitte kogu õigusakti, mille osa need on, kohaldamatus.

Kohtukulud

- 39 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

Nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiivi 83/189/EMÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (muudetud aktiga Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu asutamislepingutesse tehtavate muudatuste kohta), artikli 8 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ), artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellistest tehnilistest eeskirjadest nagu 27. detsembri 1997. aasta dekreetseaduse nr 379/97 ((Decreto-Lei n° 379/97), muudetud 19. mai 2009. aasta dekreetseadusega nr 119/2009 (Decreto-Lei n° 119/2009)) lisas oleva määruse ohutusnõuete kehtestamise kohta, mida tuleb järgida seoses mängu- ja puhkealade asukoha valiku, ehitamise, kavandamise ja funktsionaalse korraldamisega ning nende varustuse ja mõjualadega (Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, concessão e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto), artikli 16 lõigetest 1 ja 2 teatamata jätmise tagajärg on ainult nimetatud tehniliste eeskirjade, mitte kogu õigusakti, mille osa need on, kohaldamatus.

Allkirjad